

Куц Ю. О.,
доктор наук з державного управління, професор
завідувач кафедри регіонального розвитку та місцевого самоврядування
*Харківський регіональний інститут державного управління Національної
академії державного управління при Президентіві України*

Концепція «Глобального міста»: окреслення напрямів дослідження

Відомий дослідник О. Бойко-Бойчук визначає місто як значний за розміром населений пункт, адміністративний, торговельний, промисловий і культурний центр, виокремлений природній простір, який містить штучні рукотворні простори (економічний, соціокультурний тощо) існування та життєдіяльності територіальної громади, воно є формою та засобом інтенсифікації та концентрації мислєдіяльності та життєдіяльності [2, с.177].

Насьогодні місто як соціально-просторовий культурний феномен є предметом чисельних концептуальних наукових розробок, одна з яких є теорія глобального міста. Вважається, що вперше термін «глобальне місто» вжито 1991 року у праці американського економіста і соціолога Саксії Сассен «Глобальне місто Лондон, Нью-Йорк, Токіо». На думку С. Сассен, глобальні міста – це стратегічні центри концентрації господарської діяльності, управління транскордонними фінансовими потоками та надання високотехнологічних послуг [1]. У той же час вона акцентує увагу на тому, що для аналізу міста важливий метод, в рамках якого повинен бути знайдений простір свободи [4].

Дослідники [3] пропонують низку напрямків розгортання досліджень щодо концепції «глобального міста: конструкції або моделі глобального міста, її онтологічного статусу; фінансова сфера, її просторова організація і особливо ступінь зростання дигіталізації ринків; третій напрямок стосується послуг виробникам, зокрема, їх ролі в наданні (доданні) місту статусу глобального, їх зв'язку або залежності від виробництва; напрямок, пов'язаний із відносинами між містами, в тому числі з проблемами конкуренції, ієрархій та мереж; п'ятий напрям зачіпає проблему нерівності в глобальних містах, включаючи нерівність доходів і просторові форми поляризації; шостий – стосується питання про те, чи можна вважати, що в глобальних містах виникає новий просторовий порядок. Виокремлення даних напрямів, на наш погляд, є вельми корисним для подальших наукових розвідок.

ЛІТЕРАТУРА

1. Баранцев П. Глобальні міста як каркас економіки. Український контекст // Тиждень. – Режим доступу: <http://tyzhden.ua/Economics/77654/PrintView>.
2. Бойко-Бойчук О. В. Місто // Енциклопедія державного управління: у 8 т. / Нац. акад. держ. упр. при Президентіві України; наук.-ред. колегія: Ю. В. Ковбасюк (голова) та ін. - Т. 5 : Територіальне управління / наук.-ред. колегія: О. Ю. Амосов (співголова), О. С. Ігнатенко (співголова) та ін. ; за ред.

О. Ю. Амосова, О. С. Игнатенка, А. О. Кузнецова. – Х. : Вид- во ХарPI НАДУ “Магістр”, 2011. – С. 177.

3. Сассен С. Глобальные города: постиндустриальные производственные площадки. – *Режим доступу:* <http://www.urban-club.ru/?p=77>.

4. Сассен С. О преимуществе незавершенных систем. – *Режим доступу:* <http://www.novayagazeta.ru/arts/55886.html>.